

212.

Vládní nařízení
ze dne 3. července 1936,

jímž se částečně mění vládní nařízení o řízení před kárnými výbory vojenských gážistů a o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním.

Vláda republiky Československé nařizuje podle §§ 12 až 39 zákona ze dne 4. července 1923, č. 154 Sb. z. a n., o vojenském kázeňském a kárném právu, jakož i o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění vládního nařízení ze dne 8. dubna 1927, č. 55 Sb. z. a n., zákona ze dne 24. června 1926, č. 103 Sb. z. a n., a zákona ze dne 4. dubna 1935, č. 64 Sb. z. a n.:

čl. I.

Vládní nařízení ze dne 18. října 1923, č. 203 Sb. z. a n., o řízení před kárnými výbory vojenských gážistů a o odnětí vojenské hodnosti a přeložení do výslužby řízením správním, ve znění vládního nařízení ze dne 30. června 1927, č. 90 Sb. z. a n., čl. I, odst. 2 a čl. IV, odst. 1 vládního nařízení ze dne 15. září 1927, č. 141 Sb. z. a n., se mění takto:

§ 1.

§ 1 zní takto:

„Osobní rozsah pravomoci kárných výborů.

(1) Pravomoci kárných výborů podléhají všichni vojenští gážisté v činné službě i mimo činnou službu.

(2) Vojenskými gážisty třeba rozuměti jak vojenské gážisty zařazené v služebních třídách (důstojníky), tak i vojenské gážisty mimo služební třídy (rotmistry).

(3) K vojenským gážistům mimo služební třídy mimo činnou službu patří osoby, uvedené v části I výnosu ministerstva národní obrany ze dne 19. července 1923, č. j. 661.539/14. odděl., uveřejněného ve Věcním věstníku ministerstva národní obrany, r. 1923, č. 37, čl. 328.

(4) Důstojníci justiční služby, kteří působí jako vojenští soudci, podléhají pravomoci kárných výborů jen pro taková porušení povinností stavovských, jimiž nebyly zároveň porušeny povinnosti soudcovského úřadu a soudcovské služby (§ 35 zákona).

(5) Pravomoci kárných výborů podléhají vojenští gážisté jen pro poklesky, kterých se

dopustili v době, kdy již byli vojenskými gážisty; posuzování a vyšetřování poklesků dříve spáchaných vymyká se příslušnosti kárných výborů.“

§ 2.

§ 2 se zrušuje.

§ 3.

§ 3 zní takto:

„Věcní rozsah pravomoci kárných výborů.

(1) Pravomoc kárných výborů se vztahuje na jednání neb opominutí, jimiž bylo poškozeno nebo ohroženo dobré jméno vojska. Poškození i ohrožení dobrého jména vojska se označuje úhrnným názvem »porušení povinností stavovských«.

(2) Stavovské povinnosti mohou býti porušeny nejen jednáním neb opominutím, jehož stíhání podle zákona přísluší soudům nebo vojenským představeným (podle části I zákona), nýbrž i jiným jednáním neb opominutím, jež by nebylo jinak trestné.

(3) Byly-li stavovské povinnosti porušeny trestným činem, jehož stíhání přísluší podle zákonných předpisů soudu, musí se nejprve provést řízení před příslušným soudem; nelze-li zavést trestní řízení soudní, poněvadž tomu překáží důvod, který vylučuje nebo zrušuje trestnost činu nebo vylučuje jeho stíhání, lze zavést ihned kárné řízení.

(4) Po pravoplatném skončení trestního řízení proti vojenským gážistům musí se vždy zkoumati, zdali dotčeným trestným činem nebyly porušeny povinnosti stavovské, a to bez rozdílu, ať trestní řízení skončilo zastavením řízení, osvobozením neb odsouzením (podmínečným nebo bezpodmínečným), leč by v trestním řízení soudním byla provinivšímu se vojenskému gážistovi vojenská hodnost odňata.

(5) Je-li podezření, že stavovské povinnosti byly porušeny jednáním neb opominutím, uvedeným v § 2 zákona, provede se kárné řízení nezávisle na řízení podle části I zákona.“

§ 4.

V § 6:

a) v odstavci 3 se vynechává citace uvedená v hranaté závorce;

b) v témže odstavci se mění citace „§ 12 (5)“ na „§ 12, odst. 3“.

§ 5.

V § 7:

a) ustanovení odstavce 1 se zrušuje;

b) odstavce 2 až 6 se přečísľují na odstavce 1 až 5.

§ 6.

V § 8, odst. 3 se vynechává citace uvedená v hranaté závorce.

§ 7.

V § 11, odst. 4 zní druhá věta takto:

„Uzná-li na vyloučení nebo zamítnutí, postará se ihned o potřebnou náhradu, a to tak, že za vyloučeného (zamítnutého) předsedu ustanoví pro dotčený případ předsedou jiného generála zbraní, podle okolností jiného důstojníka zbraní nižší hodnosti, jeli velitelem aspoň vojskového tělesa (útvary na roven postaveného), a za vyloučené (zamítnuté) členy určí potřebné náhradníky ze seznamu vojenských gážístů posádky, v níž je kárný výbor zřízen.“

§ 8.

V § 17, odst. 1 za slovy „z důstojníků“ se vynechají slova „pověřených vyšším velitelstvím“.

§ 9.

V § 18, odst. 2 zní první věta (až k teče) takto:

„Jeli v téže věci obviněno několik vojenských gážístů, příslušejících před různé kárné výbory, rozhodne představený, nařizující proti nim zavedení nebo rozšíření kárného řízení (§ 15, odst. 3 zákona), který kárný výbor má věc společně projednávat.“

§ 10.

V § 22 zní odstavec 3 takto:

„(3) Kárný žalobce podléhá v této své funkci přímo představenému, který nařídil kárné řízení, a podává mu podle potřeby zprávy o průběhu řízení.“

§ 11.

V § 25, odst. 1, v druhé větě se vynechají slova „úřední a služební, pokud se týče“.

§ 12.

V § 32:

a) odstavec 1 zní takto:

„(1) Jeli zpravodaj přesvědčen, že provedenými průvodními prostředky jest již splněn účel vyšetřování, takže dalšího vyšetřování není třeba, zašle spisy kárnému žalobci; ten je prozkoumá a připojí k nim do osmi dní své návrhy“;

b) v odstavci 2 se vynechá první věta.

§ 13.

V § 36:

a) odstavec 2 zní takto:

„(2) Příbranným obhájcem může býti vojenský gážísta (v činné službě i mimo činnou službu), jakož i ten, kdo je obhájcem ve věcech trestních (i když není vojenským gážístou mimo činnou službu)“;

b) v odstavci 9, první větě za slovy „takového poklesku“ se nahrazují slova „obhájce zapsaný do seznamu obhájců ve věcech trestních“ slovy „jiný obhájce ve věcech trestních“.

§ 14.

V § 39, odst. 7 se vynechají slova „zapsaných do seznamu obhájců“.

§ 15.

V § 42:

a) odstavec 6 zní takto:

„(6) Na to učiní kárný žalobce svoje návrhy, a to přečtením usnesení kárného výboru, jímž věc byla odkázána k závěrečnému projednání (kárné žaloby)“;

b) odstavec 7, první věta zní takto:

„Po přečtení kárné žaloby vyslechne předseda přítomného obviněného.“

§ 16.

V § 44, odst. 2 se vynechá druhá věta (od slova „Při“ až k slovu „povinnosti“).

§ 17.

V § 45:

a) ustanovení odstavce 1, druhé věty od slov „s tím rozdílem“ se zrušuje;

b) v odstavci 2 se vynechají slova „z některého důvodu uvedeného v § 1 (5)“;

c) odstavec 4 a 6 se zrušují;

d) odstavec 5 se přečísľuje na 4 a odstavec 7 a 8 na 5 a 6;

e) odstavec 9 se přečísľuje na 7 a bude zníti takto:

„(7) O povinnosti vydání převodní částky bývalých vojenských osob z povolání, které přestupují (vstupují) do pojistné povinnosti podle zákona o pensijním pojištění nebo podle zákona o pojištění na případ invalidity a stáří, platí příslušná ustanovení zákonů o sociálním pojištění.“

čl. II.

Toto vládní nařízení nabývá účinnosti

dnem vyhlášení; provede je ministr národní obrany v dohodě s ministry vnitra, spravedlnosti a financí.

Dr. Hodža v. r.

Dr. Černý v. r.	Dr. Zadina v. r.
Dr. Kalfus v. r.	Machník v. r.
Dr. Franke v. r.	Nečas v. r.
Dr. Dérer v. r.	Dr. Czech v. r.
Najman v. r.	Tučný v. r.
Bechyně v. r.	Dr. Šrámek v. r.
Dostálek v. r.	Dr. Spina v. r.

Zajiček v. r.

213.

Vyhláška ministra financí (73)

ze dne 11. července 1936,

kterou se zrušují ustanovení vyhlášky ministra financí (58) ze dne 8. listopadu 1935, č. 208 Sb. z. a n., o poskytování úvěru do ciziny, a zároveň se uveřejňuje opatření Národní banky Československé o zrušení změn v úpravě platů za dovoz a vývoz zboží mezi Československem a Itálií.

(¹) Podle § 17, odst. 9 vládního nařízení ze dne 29. února 1924, č. 46 Sb. z. a n., kterým se provádějí některá ustanovení zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, zrušuji na návrh Národní banky Československé dnem 15. července 1936 ustanovení vyhlášky č. 208/1935 Sb. z. a n.

(²) Podle § 4 vládního nařízení (VI) ze dne 2. prosince 1931, č. 179 Sb. z. a n., kterým se provádí ustanovení § 2, č. 2 zákona ze dne 14. prosince 1923, č. 7 Sb. z. a n. z r. 1924, o ochraně československé měny a oběhu zákonných platidel, jakož i § 9 opatření Stálého výboru ze dne 7. listopadu 1929, č. 166 Sb. z. a n., o konečné úpravě československé měny, vyhlašuji s účinností ode dne 15. července 1936 opatření Národní banky Československé ze dne 11. července 1936.

Dr. Kalfus v. r.

Opatření

Národní banky Československé

o zrušení změn v úpravě platů za dovoz a vývoz zboží mezi Československem a Itálií.

Národní banka Československá zrušuje ve shodě s ministrem financí podle § 1 vl. nař. (VI) č. 179/1931 Sb. z. a n. a podle § 9 opatření Stálého výboru č. 166/1929 Sb. z. a n. své opatření ze dne 14. prosince 1935 o změnách v úpravě platů za dovoz a vývoz zboží mezi Československem a Itálií, uveřejněné vyhláškou ministra financí (59) ze dne 15. listopadu 1935, č. 211 Sb. z. a n.

V Praze dne 11. července 1936.

Národní banka Československá

Guvernér:

Dr. Engliš v. r.

Bankovní rada:

Smělý v. r.

Vrchní ředitel:

Dr. Peroutka v. r.